

تغذیه نیتروژنی میخک

حسین لسانی^۱، مصباح بابالار^۲، احمد خلیقی^۳، میترا ارجمندی^۴

۱- استاد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۲- دانشیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۳- دانشیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۴- کارشناس ارشد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

این تحقیق در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت فاکتوریل در سه تکرار انجام گرفت. در این پژوهش اثر ۵ محلول غذایی و ۵ محیط نگهدارنده مختلف بر میزان بعضی از عناصر غذایی در برگها و ریشه‌ها- قطر گل و وزن تر و خشک گل، برگ، ساقه و ریشه - طول ساقه میخک (*Dianthus caryophyllus L. CV. Romeo*) بررسی شد. پنج محلول غذایی حاوی مقادیر متغیر از نیتروژن، پتاسیم، کلسیم و فسفر بوده‌اند. نسبت نیتروژن به پتاسیم در آنها عبارت بودند از: ۲/۷ (محلول شماره ۱)، ۱/۹ (محلول شماره ۲)، ۲ (محلول شماره ۳)، ۲/۵ (محلول شماره ۴) و ۳/۴ (محلول شماره ۵). محیط‌های نگهدارنده مورد استفاده در این پژوهش عبارت بودند از: پرلیت (b_۱)، ماسه (b_۲)، پرلیت + ماسه (b_۳)، پرلیت + خاکبرگ (b_۴)، پرلیت + ماسه + خاکبرگ (b_۵).

در این پژوهش وقتی نسبت نیتروژن به پتاسیم برابر ۰/۱ ± ۲ بود، گل‌هایی با کیفیت خوب بدست آمد (حد اکثر قطر گل، طول ساقه و وزن گل). مقدار نیتروژن برگها بین ۲/۵ تا ۳/۶٪ متغیر بود و بهترین نتیجه با مقدار ۲/۷٪ بدست آمده است. بطور کلی نتایج حاصل از این آزمایشها نشان داد: محلول غذایی شماره دو (a_۲) بیشترین تأثیر را روی قطر گل داشته است و گل‌های با اندازه مناسب تولید کرده است. این محلول غذایی ۸/۳ میلی‌اکی‌والان در لیتر نیترات، ۰/۵ میلی‌اکی‌والان در لیتر آمونیوم، ۳/۹۷ میلی‌اکی‌والان در لیتر فسفات، ۴/۴۵ میلی‌اکی‌والان در لیتر پتاسیم و ۵ میلی‌اکی‌والان در لیتر کلسیم داشته است. اثر محیط‌های نگهدارنده بر صفات مورد نظر معنی‌دار بوده است.

محیط پرلیت + خاکبرگ بهترین نتیجه را داده است. در این پژوهش محیط حاوی ماسه + پرلیت محیطی نامناسب برای پرورش میخک بوده است (زیرا این محیط قادر نیست نیاز رطوبتی و تغذیه‌ای ریشه گیاه را تأمین کند).